

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Ro/407/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314214142
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314214142.2

Uznesenie

Okresný súd Humenné v právnej veci navrhovateľa Wüstenrot poisťovňa, a.s., Karadžičova 17, Bratislava 26, IČO: 31383408, zast. Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom, Michalská 9, Bratislava proti odporcovi W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XXX, XXX XX Z., o zaplatenie 36,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd m e n í platobný rozkaz tunajšieho súdu zo dňa 18.12.2014 č.k. 17Ro/279/2014-26 vo výroku o trovách konania tak, že odporca je povinný zaplatiť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur, a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia a trovy právneho zastúpenia právnemu zástupcovi navrhovateľa nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal dňa 11.12.2014 na tunajší súd návrh, ktorým žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie 36,40 eur, úroku z omeškania a na náhradu trov konania.

Na základe takto podaného návrhu na začatie konania tunajší súd vydal dňa 18.12.2014 platobný rozkaz č. k. 6Ro/407/2015-11, ktorým uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 36,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z dlžnej sumy od 31.05.2012 do zaplatenia, nahradil trovy konania vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 59,14 eur právnemu zástupcovi navrhovateľa alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde.

Predmetný platobný rozkaz bol odporcovi riadne a včas dňa 29.12.2014 doručený, o čom svedčí doručienka podpísaná odporcom, nachádzajúca sa v súdnom spise.

Podaním doručeným súdu dňa 14.01.2015 odporca podal odvolanie proti výroku o trovách konania, ktoré odôvodnil tým, že výška trov konania a trov právneho zastúpenia spolu predstavuje viac ako 2-násobok istiny pohľadávky, čo považoval za neprimerané. Ďalej v odvolaní uviedol, že Občiansky súdny poriadok v ust. § 150 ods. 2 upravuje, že ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

V odvolaní poukázal na skutočnosť, že samotné vedenie súdneho konania je zbytočné, nakoľko zo strany navrhovateľa nikdy nebol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy. K jej neuhradeniu došlo omylom. Výzvy na úhradu dlžnej sumy mu nikdy neboli doručené, nikdy výzvy neprevzal, mal za to, že na túto skutočnosť by súd mal prihliadať. Navrhovateľ pritom čakal až 2 a pol roka, kým pristúpil k riešeniu sporu súdnou cestou. Mal za to, že tento spor bol vyvolaný zbytočne. Zároveň uviedol, že dlžnú sumu vrátane úroku z omeškania uhradil (doklad o úhrade nebol súčasťou odvolania). Rovnako, ak by ho navrhovateľ reálne kontaktoval, podlžnosť by bola uhradená, čím by sa určite vyhli súdnemu sporu. Aj zo samotného prehľadu úhrad, ktorý predložil navrhovateľ vyplynulo, že si vždy plnil svoju povinnosť a poistné uhrádzal riadne a včas. Teda k nezaplateniu poistného nedošlo úmyselne, ale len nedopatrením.

Poukázal na ust. § 150 ods. 2 O.s.p.; podľa ktorého, cieľom vedenia súdnych konaní nemá byť motivácia z pohľadu náhrady trov konania, ale vymoženie pohľadávky ako takej. Nedopatrením dlžné poistné neuhradil, čím nespochybnil porušenie tejto povinnosti, ale zároveň považoval za neopodstatnené, aby uhrádzal trovy konania, ktoré spolu s trovami právneho zastúpenia činia viac ako 2-násobok dlžnej sumy. Mal za to, že tieto trovy nie sú účelne vynaložené. Nespochybnil ani právo navrhovateľa dať sa právne zastupovať a zvoliť si advokáta, avšak táto skutočnosť automaticky neznamená, že má aj právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Aj v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p.; sa nahrádzajú účelne vynaložené trovy. V tomto prípade nemožno hovoriť o účelných vynaložených trovách, nakoľko právne zastúpenie navrhovateľa vo veci vymáhania dlžného poistného, je možné realizovať i vlastným právnym oddelením, ktorým disponuje, keďže sa nejedná o spor po právnej stránke zložitý a taktiež jednoduchosť a nenáročnosť sporu skutočne neprestávajú náklady na 2 úkony právnej služby. Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 8Co/141/2013 uviedol, že ak totiž účastník konania, a v tomto prípade sa to týka zväčša právnických osôb disponuje dostatočnými materiálno-technickými predpokladmi a najmä personálnym substrátom (napríklad má viacero zamestnancov s právnickým vzdelaním), na základe ktorého môže svoje práva plnohodnotne a erudovane uplatňovať a brániť sa aj sám, javí sa ako nadbytočné nechať sa zastúpiť právnym zástupcom. Preto žiadal, aby súd zrušil povinnosť odporcu na náhradu trov konania a j trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

Súd vyzval odporcu na doplnenie svojho odvolania, nakoľko neobsahovalo doklad o úhrade dlžného poistného a úroku z omeškania.

Zároveň vyzval právneho zástupcu navrhovateľa o vyjadrenie k podanému odvolaniu voči trovám konania, ktorý sa k podanému odvolaniu doposiaľ nevyjadril

Podľa ustanovenia §174 ods. 2 tretia veta O.s.p., opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Odporca podal odvolanie len voči výroku platobného rozkazu o trovách konania, preto o tomto odvolaní rozhodne tunajší súd, ktorý uvedený platobný rozkaz vydal.

Podľa ustanovenia §137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ustanovenia §142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia §150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa ustanovenia §142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením §150 ods. 2 O.s.p. a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania, pozostávajúcich zo súdneho poplatku 16,50 eur a trov právneho zastúpenia 59,14 eur.

Vychádzajúc z vyššie citovaného ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pre priznanie náhrady trov konania je vždy potrebné skúmať kritérium účelnosti ich vynaloženia, pretože sa priznáva náhrada len tých trov konania, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie práva proti odporcovi. Súd v danom prípade zastáva názor, že jediným účelným nákladom, ktorý navrhovateľovi v konaní vznikol, bolo zaplatenie súdneho poplatku za návrh. Náhradu trov právneho zastúpenia súd navrhovateľovi nepriznal z dôvodu, že tieto nepovažuje za trovy vynaložené účelne. Súd nepopiera právo navrhovateľa dať sa v konaní zastúpiť advokátom, podľa Ústavy SR každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi (čl. 47 ods. 2 ústavy). Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Pri rozhodovaní o nároku úspešného účastníka na náhradu takto vynaložených trov právneho zastúpenia je však vždy potrebné skúmať ich

účelnosť, ktorá sa dá v zásade stotožniť s nevyhnutnosťou vynaloženia týchto trov. Merítkom účelnosti je nevyhnuté pomenovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli, teda aj náklady vynaložené účastníkom v súvislosti s jeho zastúpením advokátom. Súd považoval trovy navrhovateľa spojené s jeho zastúpením advokátom za neúčelné a nadbytočné, nakoľko v danom prípade sa jedná o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke. K uplatňovaniu týchto nárokov navrhovateľa dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany, číslo spisovej značky navrhovateľa, číslo poisťovnej zmluvy, výška žalovanej sumy a dátum zaslania výzvy. Vyplňanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy navrhovateľa a nevyžaduje odborné znalosti, typovo sa jedná o jednu z najjednoduchších žalôb.

Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či sa jedná skôr o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napr. zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo zrejme snaha zvýšiť náklady konania protistrane (porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky z 25. 3. 2014 sp. zn. I. ÚS 3819/13 dostupný na www.concourt.cz <<http://www.concourt.cz>>).

K otázke neúčelnosti trov právneho zastúpenia v hromadných veciach sa vyjadril aj Najvyšší súd SR, napr. v uznesení 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.3.2014, v ktorom vyslovil záver, že „trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (včítane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc.“

Záver o nadbytočnosti a neúčelnosti trov právneho zastúpenia v skutkovo a právne porovnateľných veciach prijal aj Krajský súd v Trnave, napr. v rozhodnutí sp. zn. 24Co/260/2014 zo dňa 26.8.2014, ktorým odvolací súd na odvolanie navrhovateľa potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu v časti priznania len náhrady súdneho poplatku (a nepriznania náhrady trov právneho zastúpenia) vo veci totožného navrhovateľa a skutkových okolností ako v prejednávanej veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd v platobnom rozkaze správne zaviazal odporcu k povinnosti nahradiť úspešnému navrhovateľovi sumu 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku, nakoľko návrh na súd bol podaný dôvodne, keďže odporca až po jeho podaní uhradil dlžnú sumu, preto v časti náhrady trov konania vo výroku o súdnom poplatku rozhodol tak, že odporcu zaviazal zaplatiť súdny poplatok vo výške 16,50 eur a v časti trov konania pozostávajúcich z trov právneho rozhodnutia rozhodol tak, že právnenému zástupcovi navrhovateľa náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, nakoľko mal za to, že trovy neboli účelne vynaložené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.